

DOSŁUGOWAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), sie (1).

Pierwsze o oraz a jasne, drugie o prawdopodobnie jasne (tak w przyrostku -owa-).

inf dosługować się (2). ◇ *praes 3 sg* dosługuje się (1). ◇ *3 pl* dosługują się (1). ◇ *praet 1 sg m* dosługowałem się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Służąc dorabiać się, osiągać co, dochodzić do czego, uzyskiwać co; rem a. opes labore acquirere, laborum et vigiliarum suarum fructum capere maximum, quaerendo a. laborando rem facere, percipere fructum ex labore Cn [czego] (5) : dla niego [królestwa niebieskiego] Bogu służyć/ albo fie go dosługować włydaćie. WujJud 108; to go [Chrystusa Bóg] tu zaś tak bárzo vniżył/ że go/ nie iáko sługę tak zgoła/ ále [...] iáko nieiákiego niewolniká [uczynił]/ który fię dosługować czego musi. CzechEp 200.

Zwrot: »dosługować się łaski [czyjej]« [szyk zmienny] (2): wiernie azyczliwie dosługowałem się łaski wm. ActReg 173; CiekPotr 88.

a. *Z trudem, powoli co osiągać, uzyskiwać, usilnie dochodzić do czego [czego] (1) : aby iny obyczaj sądow był stawion, ktore by ustawicznie na miescu pewnym od sędziow obranych odprawowane były [...] ktore [...] sprawiedliwość prędką mają zaraz, nie czekając osoby k ani sejmowego zjazdu, nie dosługują się sprawiedliwości. Diar 91.*

Formacje pochodne cf SŁUŻYĆ.